

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2021 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Marek Celej

Protokolant: sekr. sądowy Marlena Migda

przy udziale Prokuratora: Beaty Dudkiewicz-Pasternak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu: 4 sierpnia 2021r.

sprawy:

K. Z., syna Z. i H. z domu Z., urodzonego w dniu (...) w S.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 17.04.2020r. w W., działając wspólnie i w porozumieniu przyjął i udzielił pomocy nieustalonej osobie w ukryciu rzeczy uzyskanej za pomocą czynu zabronionego, stanowiącej mienie znacznej wartości w postaci samochodu marki L. (...) o nr rej. (...) o wartości 400.000 zł, **tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.**

orzeka

- oskarżonego K. Z. uznaje za winnego zarzucanego mu czynu z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i za to skazuje go i wymierza karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k., karę grzywny w wymiarze 300 (trzystu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 100 (sto) złotych;
- na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego warunkowo zawiesza, oznaczając okres próby na 3 (trzy) lata i na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. nakłada na oskarżonego K. Z. obowiązek informowania sądu raz na 3 trzy miesiące przebiegu okresu próby;
- na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tj. 17 kwietnia 2020r. przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równy dwóm stawkom dziennym grzywny;
- zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 6180,00 (sześć tysięcy sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz 1087,96 (jeden tysiąc osiemdziesiąt siedem złotych dziewięćdziesiąt sześć groszy) złotych tytułem kosztów procesu;

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	XII K 86/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku			

dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. **Jeżeli wyrok został wydany w trybie** art. 343, art. 343a lub **art. 387 k.p.k.** albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, **sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza .**

**1.USTALENIE
FAKTÓW**

0.1.Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
---	-----	-----	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu	

		(ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
---	-----	-----	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	
1. OCENA DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
-----	-----	-----	
0.1. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
-----	-----	-----	-----
1. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	K. Z.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zgodnie z dyspozycją art. 291 § 1 k.k. odpowiedzialność karną za ten występki ponosi osoba, która rzecz uzyskaną za pomocą czynu zabronionego nabywa lub pomaga do jej zbycia albo tę rzecz przyjmuje lub pomaga do jej ukrycia. Realizacja znamienia w postaci „nabycia” ma miejsce zarówno wówczas, gdy paser nabywa rzecz uzyskaną za pomocą czynu zabronionego z zamiarem postępowania z nią jak właściciel, bezpośrednio od osoby, która popełniając czyn zabroniony, weszła w jej posiadanie, jak i wtedy, gdy paser nabywa rzecz od innej osoby. Sprawca, który „przyjmuje rzecz” różni się od nabywającego ze względu na charakter władztwa nad rzeczą uzyskana - za pomocą czynu zabronionego, zamiarem sprawcy jest chwilowe, nie zaś trwałe – jak przy „nabyciu” – posiadanie rzeczy. Znamie w postaci „pomocy do zbycia” objawia się działaniami podejmowanymi przez</p>			

sprawcę, ułatwiającymi zbycie rzeczy uzyskanej za pomocą czynu zabronionego jej posiadaczowi. Z kolei „pomoc do ukrycia” to wszelkie zachowania ułatwiające podjęcie przez posiadacza rzeczy uzyskanej za pomocą czynu zabronionego czynności uniemożliwiającej lub utrudniającej odszukanie danej rzeczy. Zbywca rzeczy niekoniecznie musi być osobą, która uzyskała rzecz z czynu zabronionego. Paserstwo opisane w art. 291 § 1 k.k. może być popełnione z winy umyślnej zarówno w formie zamiaru bezpośredniego, jak i zamiaru ewentualnego. Elementem koniecznym dla przypisania odpowiedzialności za paserstwo umyślne jest objęcie wola i świadomości zachowania skierowanego na rzecz pochodzącą z czynu zabronionego poprzez nabycie, przyjęcie, udzielenie pomocy do zbycia lub ukrycia rzeczy, a zatem sprawca posiada pełną wiedzę, co do pochodzenia rzeczy lub przewiduje możliwość, że pochodzi ona z czynu zabronionego i godzi się na to.

Kwalifikowanym typem przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. zgodnie z art. 294 § 1 k.k. jest popełnienie tego czynu

w stosunku do mienia znacznej wartości, tj. wartości przekraczającej 200.000 złotych (art. 11 § 5 k.k.).

Na podstawie całokształtu ujawnionego w sprawie materiału dowodowego, w tym wyjaśnień oskarżonego K. Z., a także zeznań świadka i dokumentów, sąd uznał, że wina oskarżonego nie budzi wątpliwości. K. Z. dniu 17.04.2020r. w W., działając wspólnie i w porozumieniu przyjął i udzielił pomocy nieustalonej osobie w ukryciu rzeczy uzyskanej za pomocą czynu zabronionego, stanowiącej mienie znacznej wartości w postaci samochodu marki L. (...) o nr rej. (...) o wartości 400.000 zł.

Oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa stypizowanego w art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. Z.	1 i 2	1	Wymierzając oskarżonemu karę pozbawienia wolności i

grzywny sąd kierował się dyrektywami ich wymiaru określonymi w art. 53 k.k. oraz w art. 33 k.k.

Sąd uznał, że czyn popełniony przez oskarżonego cechował wysoki stopień winy i społecznej szkodliwości. Oskarżony miał niczym niezakłóconą zdolność do rozpoznania faktycznego i społecznego znaczenia podejmowanych działań, wiedział, że narusza zarówno normy prawne, jak i społeczne, a mimo to zdecydował się na popełnienie przestępstwa.

Okolicznością przemawiającą na korzyść K. Z., biorąc pod uwagę jego właściwości i warunki osobiste, jest to, iż w momencie popełnienia przestępstwa nie był osobą karaną. Ponadto oskarżony przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu, okazał skruchę. Biorąc powyższe pod uwagę sąd wymierzył oskarżonemu karę pozbawiania wolności w dolnych granicach ustawowego zagrożenia.

Zdaniem sądu, mimo orzeczenia wobec oskarżonego stosunkowo łagodnej kary, cele kary, w szczególności jej cele zapobiegawczy i wychowawczy, zostaną osiągnięte.

Sąd wymierzając oskarżonemu karę grzywny miał na uwadze,

			oprócz ogólnych dyrektyw wymiaru kary, także okoliczności, o których mowa w art. 33 § 3 k.k. Zdaniem sądu wymierzona kara grzywny nie przekracza możliwości zarobkowych oskarżonego. Wymierzona kara jest zdaniem sądu adekwatna do stopnia zawinienia i szkodliwości społecznej czynu oraz spełni cele prewencji ogólnej i szczególnej, jak również potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa w szczególności, że kara pozbawienia wolności została wymierzona w zawieszeniu. W ocenie sądu tak ukształtowane kary stanowią odpowiednią represję wobec oskarżonego – adekwatną, a jednocześnie nie nadmiernie dolegliwą.
K. Z.	2	1	Wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności jak już to zostało wcześniej zaznaczone sąd warunkowo zawiesił wobec oskarżonego na okres próby, który ustalił na 3 lata. Warunkowo zawieszając wykonanie kary pozbawienia wolności sąd miał na uwadze warunki i właściwości osobiste oskarżonego, w tym w szczególności przyznanie się do winy i okazanie skruchy. W ocenie sądu nawet tak krótki okres próby będzie wystarczający dla

			osiągnięcia celów kary wobec oskarżonego, stanowiąc przestrożę, że w razie popełnienia przestępstwa w okresie próby sąd może zarządzić wykonanie kary, zatem zapobiegnie powrotowi do przestępstwa.
K. Z.	2	1	Sąd zobowiązał oskarżonego do informowania sądu o przebiegu okresu próby celem kontroli przestrzegania porządku prawnego przez oskarżonego. Wymóg określenia jednego z obowiązków wymienionych w art. 72 określa § 1 tego przepisu.
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. Z.	3		Z uwagi na to, że oskarżony K. Z. był w trakcie postępowania przygotowawczego w niniejszej sprawie zatrzymany oraz została wobec niego orzeczona kary grzywny (obok kar pobawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania), Sąd zaliczył na podstawie art. 63 § 1 kk dzień 17 kwietnia 2020r na poczet orzeczonej kary grzywny 300 stawek dziennych po 100 zł każda stawka, przyjmując że

		jeden dzień pozbawienia wolności równa się 2 stawkom dziennym kary grzywny..
1.inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		

7. KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
12.	Zgodnie z treścią art. 627 k.p.k. od skazanego w sprawach z oskarżenia publicznego sąd zasądza koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa oraz wydatki na rzecz oskarżyciela posiłkowego. Sąd obciążył oskarżonego kosztami postępowania w sprawie. Na zasądzoną kwotę składają się: opłata sądowa w kwocie 6180,00 zł (art. 2 ust. 1 pkt 3 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych),	

	koszty poniesione w postępowaniu przygotowawczym w wysokości 1077,96 zł, a także koszty poniesione w toku postępowania sądowego w postaci ryczałtu za doręczanie pism – 10 zł.	
1.Podpis		
sędzia SO Marek Celej		